

03-01-2019

TWENTE VANDAAG 5

▲ Op Antarctica. FOTO FOTOGRAFIELEODE.JONG.NL

Overleven in de leegte als jongensdroom

Fotograaf Leo de Jong (64) uit Enschede is het jaar begonnen met een ultiem avontuur. Hij wil op Antarctica de leegheid en het gevoel van overleven vastleggen.

5 vragen

Vijf vragen aan fotograaf Leo de Jong. Hij vertrok op nieuwjaarsdag naar Antarctica om op zoek te gaan naar de ultieme leegte.

1 Van een tentoonstelling over de rafelranden van de Japanse maatschappij naar de ontberingen op de Zuidpool: is dat voor een fotograaf een kleine stap? Nee, zeker niet. Het zijn twee onvergelykbare projecten. Japan laat echt iets bijzonders zien: groepen mensen die heel bewust uit die overgeorganiseerde maatschappij stappen. Het toont de bizarre, onbekende kant van die samenleving. Daar ben ik echt trots op. Alleen al dat ik werd geaccepteerd, of beter: werd gedoogd door deze Japanners. De expositie heeft ook veel belangstelling getrokken. Antarctica stond nog bovenaan het wensenlijstje. Het is een fascinerende wereld, maar de beelden zijn wel bekend.

2 Wat verwacht je er te ervaren?

Het wordt letterlijk overleven in barre omstandigheden. De zeiltocht over de Drake Passage alleen is al heftig. Alle dagen zeezieke. 's Nachts wachtlopen om kleine ijsschotsen tijdig te signaleren. Maar je komt ook in een gebied waar dieren nog niet bang zijn voor de mens. Je kunt op een meter afstand een pinguïnnest naderen. En voor mij is het extra bijzonder dat mijn dochter Sangita meereist. Ze trekt op dit moment door Zuid-Amerika en we gaan samen aan boord.

3 Hoe diep ga je Antarctica binnen?

We keren alle dagen terug aan boord. Zeilen van baai naar

baai. Om echt richting Zuidpool te trekken moet je een enorme expeditie opzetten. Dat is ook niet nodig voor mij. Ik wil leegheid vastleggen en het overleven van dieren in die omstandigheden. Daar hoop ik tijdens de kunstroute van Lonneker in september iets mee te kunnen doen.

4 Fotograaf is niet altijd je beroep geweest?

Ik ben afgestudeerd als ingenieur, heb een adviesbureau opgezet dat een serieuze speler op de markt is geworden. En die onderneming heb ik op gegeven moment verkocht. Toen had ik op mijn zestigste de kans om een onvervulde jongensdroom in vervulling te laten gaan: fotograaf worden.

5 En dat is inderdaad een droom die uitkomt als 60-plusser?

Ik geniet er geweldig van. Organiseer cursussen, ga zelf op pad. Maar voor een jonge fotograaf met een gezinnetje is het de eindjes aan elkaar knopen. Als je jezelf meer kunstenaar noemt, dan kun je het nog verantwoorden. Zo'n expositie over Japan daar moet geld bij. Dat doe ik om de aandacht, om de eer. Je verkoopt amper iets. Van de duizenden die fotograaf worden, is er slechts een enkeling die het echt redt en doorbreekt.